

2. Соціальний захист населення України. Статистичний збірник [Електронний ресурс] // Державна служба статистики України. – 2017. – Режим доступу до ресурсу: <http://www.ukrstat.gov.ua/>

3. Працевлаштування людей із інвалідністю в Україні: формальність і реалії [Електронний ресурс]. – 2016. – Режим доступу до ресурсу: <http://commons.com.ua/ru/pratsevlashtuvannya-lyudej-iz-invalidnistyu-v-ukrayini-formalnist-i-realiyi/>

4. Закон України «Про основи соціальної захищеності інвалідів в Україні» № 875–12 від 26.10.2017 [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/875-12>

5. Соціальне страхування. Що потрібно знати роботодавцю про працевлаштування інвалідів [Електронний ресурс] // Вісник. Офіційно про податки. – 2016. – Режим доступу до ресурсу: <http://www.visnuk.com.ua/ua/pubs/id/9396?issue=255>

Курилюк О.І.

студент,

Науковий керівник: Петрашак О.О.

кандидат економічних наук, доцент,

Чернівецький національний університет імені Юрія Федьковича

ЯКІСТЬ ЖИТТЯ НАСЕЛЕННЯ У СВІТІ

На соціально-економічний розвиток країни впливають ряд показників, зокрема її рівень розвитку, економічна ситуація в країні, рівень добробуту населення, проведення інноваційних процесів. Одним із найважливіших елементів є також рівень життя, який можна розмежувати на три взаємозалежні поняття: умови життя, власне рівень життя та якість життя.

Міжнародні та вітчизняні експерти, які займаються проблемами державної соціальної політики, зокрема, питанням оцінювання рівня життя населення є: З.С. Варналій, М.О. Кизим, С.М. Лисенко, О.О. Лук'янченко, В.О. Мандибура, О.І. Омельченко, Т.Л. Попова, В.Г. Сєвка, Є.І. Холодок та інші [2].

Якість життя – ступінь задоволення матеріальних, культурних і духовних потреб людини. Якість життя визначається порівнянням фактичного рівня задоволення потреб із базовим [3].

У світовій практиці виділяють ряд показників, які визначають рівень життя населення:

- 1) співвідношення доходів нижньої і верхньої децильних груп – 10:1;
- 2) частку населення за межею бідності – 10%;
- 3) співвідношення мінімальної та середньої заробітної плати – 1:3;
- 4) рівень безробіття – 8–10%;
- 5) сумарний коефіцієнт плідності (для жінок дітородного віку) – 2,14–2,15;
- 6) умовний коефіцієнт депопуляції – 1;
- 7) частку осіб у віці понад 65 років – 7%;
- 8) валовий внутрішній продукт на душу населення;

- 9) національних дохід на душу населення;
10) індекс споживчих цін [2].

Незважаючи на те, що рівень внутрішнього валового продукту, подібно економіці, сповільнилося, все ж є континенти з дуже високим рівнем життя, а також привабливими умовами для інвестицій.

Якість життя залежить не тільки від рівня ВВП на душу населення, а також від рівня цін, кількості витрат на душу населення, середньої тривалості життя, доходів населення, умов проживання, якості медицини та освіти, екологічної ситуації. Розглянемо в табл. 1 рейтинг країн з представленим найвищим рівнем життя у 2017 році.

Таблиця 1

Рейтинг країн з найвищим рівнем життя у 2017 році

Назва країни	Дохід на душу населення, дол. США	Місце в рейтингу
Німеччина	43269	10
Нідерланди	46594	9
Австралія	50795	8
Швеція	52108	7
Ірландія	57219	6
США	58952	5
Ісландія	60920	4
Катар	67269	3
Норвегія	72046	2
Швейцарія	79347	1

Джерело: [4]

Аналізуючи дані табл. 1, бачимо, які країни світу входять у десятку країн з найвищим рівнем життя у 2017 році. Німеччина в рейтингу посідає 10-те місце і дохід на душу населення для даної країни становить 43269 доларів США. Сполучені Штати Америки займають 5-те місце серед даних країн з доходом на душу населення 58952 долари США. І беззаперечним лідером у рейтингу найбагатших країн світу 2017 року з доходом на душу населення 79347 доларів США є Швейцарія.

Якість життя населення залежить від його сукупних доходів, що формуються з грошових та натуральних надходжень до сімейного бюджету:

- оплати праці;
- доходів від підприємницької діяльності;
- доходів від особистого господарства;
- пенсії;
- стипендії.

Сформовані в економічно-розвинених країнах високі стандарти рівня життя досягаються, головним чином, через високі доходи від зайнятості. Основною складовою сукупних доходів населення виступає заробітна плата.

За даними Євростату розглянемо розмір мінімальної заробітної плати в другій половині 2016 року.

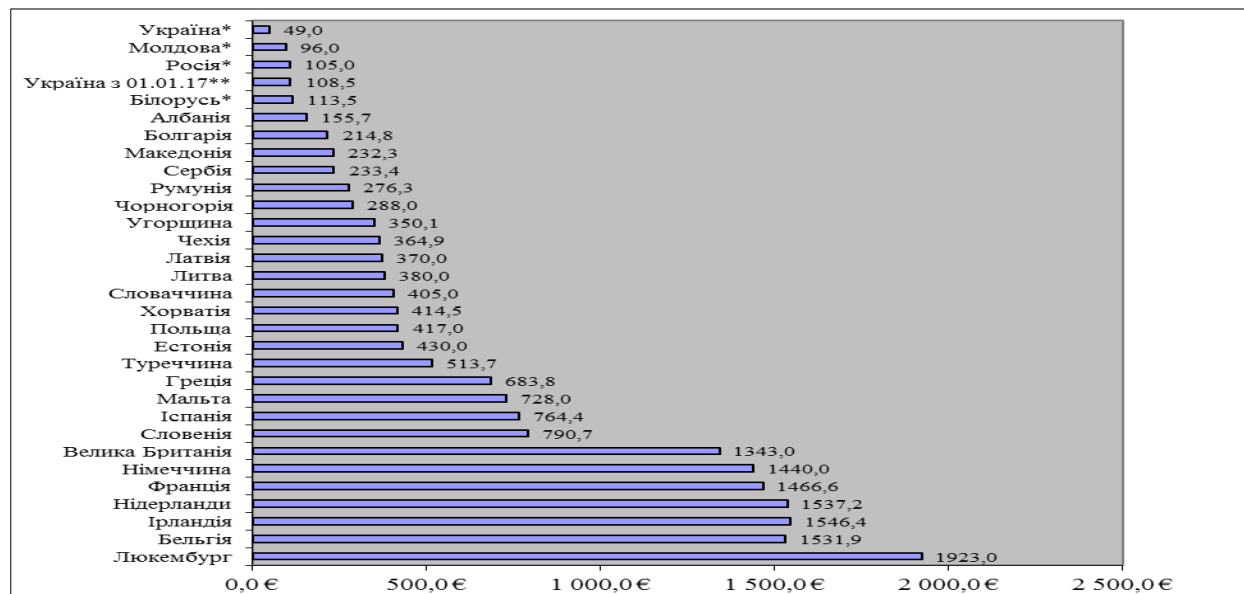

Рис. 1. Розмір мінімальної заробітної плати в країнах Європи

Джерело: [1].

*Розрахунки за курсом станом на середину листопада 2016 р.

**За умови встановлення мінімальної заробітної плати на рівні 3200 грн і збереження нинішнього курсу гривні до євро.

Аналізуючи рис. 1 бачимо, що найвищий розмір мінімальної заробітної плати встановлено у Люксембурзі – 1923,0 євро, а найнижчим він був в Україні, що становив 49,0 євро, проте з 01.01.2017 року в Україні мінімальна заробітна плата піднялася до 3200 грн. або 108,5 євро. Тому на даний момент у Молдові найнижчий рівень мінімальної заробітної плати – 96,0 євро.

Отже, проаналізувавши показники та оцінку рівня життя населення у світовій економіці, можна дійти висновку, що рівень якості життя населення є одним із найважливіших показників, які впливають на соціально-економічний розвиток країни, оскільки це є ступінь задоволення матеріальних, культурних та духовних потреб кожної людини. Він пов'язаний з тим, що потреби та інтереси кожної людини індивідуальні та проявляються в його відчуттях та оцінках, а також визначається нормативними та статистичними оцінками.

Якість життя населення в основному залежить від рівня валового внутрішнього продукту, а також від рівня цін на товари і послуги, умов оплати праці, сукупних доходів, умов проживання, якості медицини та освіти тощо. З метою підвищення якості життя можемо виділити основні напрями розвитку якості життя населення: задоволення соціально значимих потреб населення; корекція цілісно-цільової орієнтації людини, формування розумних людських потреб; зростання потреб населення.

Список використаних джерел:

1. Статистична служба Європейського союзу [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://europa.eu>.

2. Башинський Т.В. Рівень життя населення: огляд методик оцінки / Т.В. Башинський // Науковий вісник Ужгородського університету. – 2014. – № 2 (43). – С. 232–234.

3. Лук'янченко О. О. Формування системи моніторингу якості життя населення міст / О. О. Лук'янченко, В. Г. Сєвка // Економіка будівництва і міського господарства. – 2012. – № 3. – С. 219–226.

4. Рейтинг рівня життя в країнах світу 2017 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://poradum.com>.

Попушой А.А.

студентка,

Науковий керівник: Петрацак О.О.

Чернівецький національний університет імені Юрія Федьковича

ГЕНДЕРНА НЕРІВНІСТЬ В ОПЛАТІ ПРАЦІ

Сьогодні в Україні праця перетворилася на засіб виживання, що унеможливує високий рівень її продуктивності. Для управління дуже важливо сформуванню не тільки ефективну систему матеріальної мотивації, але й звернути увагу на те, в яких умовах діяльність персоналу найбільш ефективна.

Єдність і диференціація є одним з принципів трудового права, який пронизує всю систему трудового законодавства. Єдність регулювання в оплаті праці жінок полягає в єдності мети правового регулювання, встановлення для працюючих жінок певних, однакових для всіх найманих працівників трудових прав і обов'язків, незалежно від фактичних умов праці і статі особи. Досягнення рівності між жінками і чоловіками є однією з передумов забезпечення стабільного розвитку українського суспільства на засадах демократії. [3, с. 20].

У сучасних умовах господарювання дослідженням гендерної нерівності в оплаті праці займалися такі науковці, як: В.А. Близнюк, А.М. Єрмошенко, А.В. Калина, Г.А. Капліна, О.В. Калініченко, О.І. Кліпкова, О.В. Лазненко, А.В. Лебедева та ін.

Гендерний розрив в оплаті праці – це соціально-економічний феномен, європейське і світове явище, що негативно впливає на єдність солідарної економіки, її цілісність та формування. [6, с. 69].

Українська економіка потребує широкого використання жіночої праці, тому що, по-перше, вона характеризується високим професійним рівнем. По-друге, кількість жінок перевищує кількість чоловіків в структурі населення. Сьогодні основні принципи гендерної рівності у сфері праці включають: рівність можливостей і однакове ставлення до чоловіків і жінок у сфері зайнятості; рівну оплату праці рівної цінності; поліпшення балансу між роботою і сім'єю для працівників (жінок і чоловіків); охорону материнства. Незважаючи на наявні спеціальні правові гарантії, що забезпечують жінкам рівні з чоловіками можливості в оплаті праці, спостерігаються явища гендерної диференціації, а часом й дискримінації жінок в трудових